

Nr 203

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av ett tilläggsavtal till överenskommelsen den 16 november 1949 mellan svenska regeringen och polska regeringen angående ersättning för de svenska intressena i Polen; given Stockholms slott den 13 november 1964.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt 12 § regeringsformen föreslå riksdagen att godkänna ett tilläggsavtal till överenskommelsen den 16 november 1949 mellan svenska regeringen och polska regeringen angående ersättning för de svenska intressena i Polen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Torsten Nilsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen godkänner ett i Warszawa den 29 oktober 1964 undertecknat tilläggsavtal till 1949 års svensk-polska överenskommelse angående ersättning för svenska privata ekonomiska intressen i Polen. I 1949 års överenskommelse fastställdes den totala ersättningen, det så kallade globalbeloppet, till 116 milj. kr. Detta belopp skulle erläggas under sjutton år räknat från den 1 januari 1951 genom avsättning av viss mindre del av likviderna för den polska exporten av kol och koks till Sverige. På grund av att denna export minskat och exportpriserna fallit har den förutsedda takten i ersättningsbetalningarna icke hållits. Tilläggsavtalet syftar till att påskynda avvecklingen av den polska skulden enligt 1949 års överenskommelse.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 13 november 1964.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME SVEN-ERIC NILSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler ministern för utrikes ärendena fråga om *godkännande av tilläggsavtal till 1949 års svensk-polska överenskommelse angående ersättning för de svenska intressena i Polen* och anför därvid följande.

Efter en principuppställning år 1947 mellan de svenska och polska regeringarna ingicks den 16 november 1949 en överenskommelse mellan de båda regeringarna angående ersättning för svensk egendom och svenska rättigheter och intressen i Polen, som drabbats av polska tvångsåtgärder av olika slag (prop. 1950: 187; UU 7; rskr. 262). Enligt överenskommelsen skulle den polska regeringen under en tid av sjutton år, räknat från den 1 januari 1951, till den svenska regeringen betala ett ersättningsbelopp, ett så kallat globalbelopp, uppgående till 116 milj. kr. och avseende i överenskommelsen angivna kategorier av svenska ersättningsanspråk. Utanför överenskommelsens ram föll i princip svenska anspråk grundade på innehav av polska förkrigsobligationer samt svenska krav på ersättning för ett antal fastigheter i Polen, vilkas äganderättsförhållanden var oklara.

I anslutning till 1949 års överenskommelse fastställde Kungl. Maj:t på förslag av en särskild nämnd en plan för fördelning av de inflytande polska ersättningsbetalningarna mellan de svenska rättsägarna. En särställning bland dessa intager Svenska Tändsticksaktiebolaget, som i enlighet med vad som avtalades under förhandlingarna om 1949 års överenskommelse skall erhålla 110 milj. kr. av den totala ersättningssumman.

Globalbeloppet skulle erläggas genom avsättningar motsvarande 5,5 % av likviderna för den polska exporten av kol och koks till Sverige. Enligt de till grund för överenskommelsen liggande beräkningarna skulle detta amorteringssystem resultera i årliga betalningar av i genomsnitt omkring 6,83 milj. kr.

Amorteringssystemet fungerade till en början helt tillfredsställande. Sålunda uppgick avsättningarna under vart och ett av de båda första åren till belopp ungefärligen motsvarande det dubbla beräknade årsgenomsnittet. Redan år 1953 blev det emellertid en ändring i detta för de svenska rättsägarna gynnsamma förhållande. Till följd av minskad svensk kolimport från Polen blev avsättningarnas värde under nämnda år lägre än det beräknade årliga genomsnittsbeloppet och avsättningarna har därefter aldrig åter nått upp till den nivå varmed man räknade vid överenskommelsens tillkomst. Under senare år har ersättningsbetalningarna enligt överenskommelsens amorteringssystem stannat vid omkring 1 milj. kr. per år. Sammanlagt hade Polen vid årsskiftet 1963/64 erlagt omkring 58 milj. kr. av globalsumman, vilket innebar en eftersläpning i fråga om de beräknade betalningarna med omkring 31 milj. kr.

Sedan från svensk sida vid upprepade tillfällen hemställts, att den polska regeringen måtte föreslå en lösning av eftersläpningsproblemet inom ramen för 1949 års överenskommelse, förklarade sig denna beredd att upptaga förhandlingar i frågan. På svensk begäran enades man om att i samband därmed också förhandla om de »nödlidande» polska obligationerna i svensk ägo och om ersättning för fastigheter i Polen, vilkas svenska ägare på grund av polska tvångsåtgärder hindrats i utövandet av sin rätt.

Förhandlingar i de tre frågorna ägde rum i Warszawa under juni och juli 1964. De båda regeringsdelegationerna överenskom därvid om ett tilläggsavtal till 1949 års överenskommelse jämte två till tilläggsavtalet anslutande skriftväxlingar, varav den ena på polsk begäran är förtrolig. I obligations- och fastighetsfrågorna nåddes däremot ingen uppgörelse i sak. Den polska regeringen gav emellertid viss utfästelse i fråga om obligationernas behandling samt förklarade sig beredd att återupptaga förhandlingarna om fastigheterna före utgången av 1964.

Tilläggsavtalet till 1949 års överenskommelse undertecknades i Warszawa den 29 oktober 1964, för Sveriges del med förbehåll för ratifikation efter riksdagens godkännande. Samtidigt verkställdes de båda skriftväxlingar, som ansluter sig till tilläggsavtalet, samt en skriftväxling angående den polska utfästelsen avseende obligationerna.

Texten till tilläggsavtalet samt nämnda skriftväxlingar torde i fransk huvudskrift och svensk översättning få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende (Bil. A—D)¹.

Enligt tilläggsavtalet (*art. 1*) skall det belopp — 58.033.814: 04 kr. — vilket den 31 december 1963 återstod oguldet av det i 1949 års överenskommelse fastställda globalbeloppet, av polska regeringen erläggas genom årliga betalningar motsvarande 5,5 % av fob-värdet av den polska exporten till Sverige av kol och koks samt 4 % av fob-värdet av all övrig polsk export till Sverige. Såsom fob-värden skall anses den svenska handelsstatistikens

¹ Texten till den förtroliga skriftväxlingen (Bil. C) har utelämnats här.

cif-värden avseende importen från Polen, minskade med 20 % för kol och koks samt med 10 % för övriga varuslag.

I den ena av skriftväxlingarna i anslutning till tilläggsavtalet (Bil. B) har avtalats, att betalningarna skall ske på grundval av den svenska statistiska centralbyråns preliminära uppgifter med möjlighet till rättelse, sedan de definitiva uppgifterna blivit tillgängliga.

Betalningarna skall enligt *art. 2* verkställas av en namngiven polsk bank (Bank Handlowy w Warszawie S. A.) inom en månad efter det denna fått del av statistiska centralbyråns siffror. Den första betalningen skall avse tiden 1 januari—31 december 1964. Betalningar, vilka verkställts under 1964 med tillämpning av 1949 års överenskommelse, skall avräknas från det belopp som först erlägges enligt föreskrifterna i tilläggsavtalet.

Tilläggsavtalet utgör en integrerande del av överenskommelsen den 16 november 1949 angående ersättning för de svenska intressena i Polen (*art. 3*). Det ersätter *art. 3* i 1949 års överenskommelse. De övriga föreskrifterna i denna överenskommelse förblir i kraft, i den mån de ej ändras genom tilläggsavtalet.

Tilläggsavtalet skall för godkännande underställas de konstitutionellt behöriga myndigheterna i respektive land (*art. 4*). Det träder i kraft den dag, då det genom notväxling mellan parterna konstaterats, att sagda villkor uppfyllts.

I skriftväxlingen angående obligationerna (*Bil. D*) fastslås att av svenska fysiska eller juridiska personer innehavda, i amerikanska dollars utställda polska förkrigsobligationer, skall komma i åtnjutande av en behandling, som ej är mindre gynnsam än den som tillkommer obligationer innehavda av annan stats medborgare. I den svenska svarsskrivelsen förbehålles uttryckligen rätt för den svenska regeringen att påkalla förhandlingar i ämnet, om den så finner erforderligt.

Departementschefen

De svensk-polska ersättningsförhandlingarna sommaren 1964 gällde, som framgått av det förut sagda, tre frågor, nämligen de eftersläpande polska betalningarna inom ramen för 1949 års överenskommelse, ersättning för svenskägda polska förkrigsobligationer samt ersättning för fastigheter i Polen, vilkas svenska ägare hindrats i utövandet av sin rätt eller helt frånhänts denna på grund av statliga polska åtgärder. Tyvärr nödgas jag konstatera, att någon uppgörelse rörande de två senare frågorna ännu icke uppnåtts.

Frågan om ersättning för de svenskägda obligationerna har varit föremål för förhandlingar vid flera tillfällen under de senare åren. Det nominella värdet av de obligationer, som innehas av svenska medborgare, uppgår enligt en år 1961 gjord utredning till ungefärligen 1,2 milj. dollars,

dvs. omkring 6,2 milj. kr., däri inräknat värdet av vissa små obligationsposter i andra valutor än dollar. Det förhållandevis ringa värdet av obligationerna i svensk ägo borde enligt svensk uppfattning möjliggöra för den polska regeringen att utan vidare dröjsmål reglera denna ersättningsfråga, i all synnerhet som den polska regeringen förklarar sig i princip skyldig att lämna viss ersättning för obligationerna. Vissa erbjudanden om en reglering har också framförts av de polska förhandlarna, men de har genomgående varit av sådan art, att de inte kunnat accepteras på svensk sida. Mot ett tillmötesgående av de svenska kraven har de polska förhandlarna anfört, att det svenska obligationsinnehavet utgör en relativt liten del av ifrågavarande obligationslån, som till sin huvuddel befinner sig på amerikanska händer, och att man på svensk sida därför måste välja mellan att antingen acceptera de erbjudna villkoren eller avvakta en uppgörelse mellan den polska regeringen och de amerikanska obligationsägarna. Då det förra alternativet inte ansetts godtagbart, har en avvaktande hållning intagits på svensk sida. Resultatet av förhandlingarna om ersättning för obligationer som innehas av svenskar inskränker sig därför till att den polska regeringen, såsom redan nämnts, skriftligen bekräftat, att sådana obligationer med värdet angivet i amerikanska dollars icke skall bli mindre gynnsamt behandlade än motsvarande obligationer, som innehas av annat lands medborgare. I svar på den polska skrivelsen har den svenska regeringen förbehållits rätt att begära förnyade förhandlingar i frågan om den finner det påkallat. Denna rätt torde böra begagnas, om en uppgörelse om huvuddelen av ifrågavarande obligationslån icke kommer till stånd eller låter länge vänta på sig. Jag vill beträffande de svenska obligationsägarnas situation vidare nämna, att medborgare även i andra länder befinner sig i ett likartat läge. Såsom exempel kan anföras, att holländska innehavare av polska dollarobligationer från förkrigstiden enligt en överenskommelse mellan Polen och Nederländerna i december 1963 skall åtnjuta samma behandling, som kommer att ges amerikanska obligationsägare.

Den andra kvarstående oreglerade ersättningsfrågan gäller de förut nämnda svenska fastigheterna i Polen. Det är min förhoppning, att denna fråga skall få en tillfredsställande lösning vid de fortsatta förhandlingar härom, som enligt överenskommelse skall upptagas inom en nära framtid.

Tilläggsavtalet till 1949 års svensk-polska överenskommelse är icke något nytt ersättningsavtal i den meningen att den polska regeringen utfäster sig att betala någon ytterligare ersättning för svenska intressen. Det i 1949 års överenskommelse fastställda globalbeloppet, 116 milj. kr., är sålunda oförändrat, och de svenska intressen, som skall åtnjuta ersättning ur globalbeloppet, är desamma som angivits i 1949 års överenskommelse. Syftet med tilläggsavtalet är uteslutande att få till stånd ett effektivare amorteringssystem än det varom man enades år 1949 och att därigenom påskynda avvecklingen av den polska skulden. Enligt det hittills tillämpliga syste-

met har 5,5 % av alla svenska likvider för polska leveranser av kol och koks avsatts på särskilt konto till förmån för de ersättningsberättigade. Det fasta sambandet mellan betalningarna och den polska exporten inom ett begränsat varuområde visade sig snart ge ett från ersättningssynpunkt helt otillfredsställande resultat. Denna utveckling var uppenbarligen icke förutsedd vid tillkomsten av 1949 års överenskommelse. På svensk sida räknade man visserligen med en betydande minskning av den svenska importen av kol och koks från Polen men inte med att den sammanlagda effekten av mindre importkvantiteter och fallande priser skulle bli så kraftig, att betalningsmekanismen i överenskommelsen råkade allvarligt i olag. Ehuru enligt svensk uppfattning amorteringssystemets brister och verkan därav på de polska ersättningsbetalningarna icke befriade den polska regeringen från skyldigheten enligt överenskommelsen att inom sju år, dvs. före ingången av år 1968, erlägga hela globalbeloppet, tedde sig självfallet utvecklingen otillfredsställande och oroande för de svenska intressenterna.

Vid de förhandlingar, som ledde till tilläggsavtalet, erkände den polska delegationen oförbehållsamt, att den principiella betalningsskyldigheten enligt 1949 års överenskommelse var oförändrad samt att man på polsk sida var i dröjsmål med uppfyllandet av sina förpliktelser enligt överenskommelsen. Samtidigt förklarade delegationen, att Polens ekonomiska situation inte var sådan, att det var möjligt att garantera globalbeloppets erläggande inom den avtalade tiden genom fastställandet av fasta rater.

Efter långvariga förhandlingar enades de båda delegationerna om det betalningssystem, som reglerats i tilläggsavtalet. De polska ersättningsbetalningarna skall hädanefter ske i form av vissa årsbelopp, vilka beräknas på basis av den officiella svenska handelsstatistikens uppgifter om den polska exporten till Sverige. Årsbeloppen skall motsvara 5,5 % av fob-värdet av exporten av kol och koks samt 4 % av fob-värdet av all övrig export. Fob-värdena bestämmas genom schablonmässiga avdrag från den svenska statistikens cif-värden.

På svensk sida hade man helst sett, att ersättningsbetalningarna icke sammankopplats med handeln. Den polska ståndpunkten var emellertid mycket fast i detta avseende, och man hänvisade till att Polens ersättningsavtal regelmässigt byggde på denna princip, som enligt polsk uppfattning var ägnad att stimulera importen av polska varor till det land, varmed avtalet ingåtts.

Genom att basen för betalningarnas beräkning vidgats till att omfatta hela den polska exporten till Sverige har skäligen säkerhet erhållits för att det nya amorteringssystemet skall fungera på ett tillfredsställande sätt. Om inte allvarliga störningar av helt oväntat slag drabbar den svensk-polska handeln, kommer därför amorteringen av den polska skulden enligt ersättningsöverenskommelsen att kunna ske i avsevärt snabbare takt än hittills. Tillämpat på år 1963, det senaste år för vilket officiella statistiska

årsuppgifter föreligger, skulle det nya systemet ge till resultat ett polskt ersättningsbelopp av omkring 5,9 milj. kr. Motsvarande belopp för år 1962 skulle ha blivit omkring 6,6 milj. kr.

Någon bestämd tid, inom vilken globalbeloppet i sin helhet skall ha erlagts, gäller icke längre när tilläggsavtalet träder i kraft. Detta kan betraktas som ett svenskt medgivande, vilket emellertid ter sig helt godtagbart med hänsyn till de fördelar det nya amorteringssystemet ger de svenska intressenterna.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

godkänna det den 29 oktober 1964 undertecknade tilläggsavtalet till överenskommelsen den 16 november 1949 mellan svenska regeringen och polska regeringen angående ersättning för de svenska intressena i Polen.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Jan af Sillén

Bilaga A

(Översättning)

Avenant à l'Accord entre le Gouvernement suédois et le Gouvernement polonais concernant l'indemnisation des intérêts suédois en Pologne, conclu à Stockholm le 16 novembre 1949

En vue du règlement intégral de l'indemnité fixée à l'article premier de l'Accord entre le Gouvernement suédois et le Gouvernement polonais, concernant l'indemnisation des intérêts suédois en Pologne, conclu à Stockholm le 16 novembre 1949, le Gouvernement suédois et le Gouvernement polonais sont convenus de ce qui suit :

Article premier

La somme de 58.033.814: 04 (cinquante huit millions trente trois mille huit cent quatorze) couronnes suédoises, restant due en date du 31 décembre 1963 par le Gouvernement polonais à valoir sur l'indemnité globale et forfaitaire fixée à l'article premier de l'Accord du 16 novembre 1949, sera réglée par des versements annuels en couronnes suédoises.

Chaque versement annuel correspondra à un pourcentage sur les valeurs FOB des exportations polonaises à destination de la Suède, effectuées au cours de chaque année civile, à savoir :

5,5 % (cinq et demi pour cent) sur la valeur des exportations de charbon et de coke,

4 % (quatre pour cent) sur la valeur des exportations de toutes les autres marchandises.

La valeur FOB sera établie en déduisant de la valeur CIF des importations en Suède de la Pologne, calculée par l'Office Central Suédois de Statistique, des sommes forfaitaires, à savoir :

Tilläggsavtal till den i Stockholm den 16 november 1949 ingångna överenskommelsen mellan svenska regeringen och polska regeringen angående ersättning för de svenska intressena i Polen

I syfte att åvägabringa en slutlig betalning av den ersättning, vilken fastställts i artikel 1 av den i Stockholm den 16 november 1949 ingångna överenskommelsen mellan svenska regeringen och polska regeringen angående ersättning för de svenska intressena i Polen, ha svenska regeringen och polska regeringen överenskommit om följande:

Artikel 1

Det belopp av 58.033.814: 04 (femtioåtta miljoner trettioåtta tusenåttahundra fjorton) svenska kronor, vilket den 31 december 1963 utgjorde polska regeringens återstående skuld i avräkning på den sammanlagda ersättning i ett för allt, vilken fastställts i artikel 1 i överenskommelsen den 16 november 1949, skall erläggas genom årliga betalningar i svenska kronor.

Varje årlig betalning skall motsvara viss procentsats av fob-värdet av den polska exporten till Sverige under respektive kalenderår, nämligen:

5,5 % (fem och en halv procent) av värdet av exporten av kol och koks,

4 % (fyra procent) av värdet av exporten av alla övriga varuslag.

Fob-värdet skall fastställas genom att från cif-värdet av den svenska importen från Polen, beräknat av svenska Statistiska centralbyrån, dragas följande belopp:

20 % (vingt pour cent) sur la valeur CIF de charbon et de coke,

10 % (dix pour cent) sur la valeur CIF de toutes les autres marchandises.

Article 2

Les versements annuels s'effectueront sur l'ordre du Gouvernement polonais par la Bank Handlowy w Warszawie S. A. dans le délai d'un mois après la présentation à la dite Banque des données calculées par l'Office Central Suédois de Statistique conformément aux dispositions fixées dans l'article premier du présent Avenant.

Le premier versement à effectuer couvrira la période allant du premier janvier jusqu'au 31 décembre 1964.

Les versements effectués au cours de l'année 1964, conformément aux modalités figurant dans l'Accord du 16 novembre 1949, jusqu'à la date de l'entrée en vigueur du présent Avenant, seront déduits de la somme à payer conformément aux modalités de cet Avenant.

Le dernier versement représentera la différence entre le montant total à payer en vertu de l'Accord du 16 novembre 1949 et le total des versements déjà effectués.

Article 3

Le présent Avenant fait partie intégrante de l'Accord entre le Gouvernement suédois et le Gouvernement polonais concernant l'indemnisation des intérêts suédois en Pologne, conclu à Stockholm le 16 novembre 1949.

Le présent Avenant remplace l'article 3 du dit Accord. Les autres dispositions de l'Accord du 16 novembre 1949 demeurent en vigueur pour autant qu'elles ne sont pas modifiées par le présent Avenant.

20 % (tjugo procent) av cif-värdet av kol och koks,

10 % (tio procent) av cif-värdet av alla övriga varuslag.

Artikel 2

De årliga betalningarna skola på uppdrag av polska regeringen verkställas av Bank Handlowy w Warszawie S. A. inom loppet av en månad efter det att till sagda bank överlämnats de uppgifter, vilka i enlighet med bestämmelserna i artikel 1 i detta tilläggsavtal beräknats av svenska Statistiska centralbyrån.

Den först förfallande betalningen skall omfatta tiden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1964.

De betalningar, vilka fullgjorts under loppet av 1964 i enlighet med bestämmelserna i överenskommelsen den 16 november 1949 intill dagen för ikraftträdandet av detta tilläggsavtal, skola avräknas från det belopp, vilket skall betalas i enlighet med bestämmelserna i detta tilläggsavtal.

Den sista betalningen skall utgöra skillnaden mellan hela det belopp, vilket skall betalas i enlighet med överenskommelsen den 16 november 1949, och summan av de betalningar, vilka redan erlagts.

Artikel 3

Detta tilläggsavtal utgör en integrerande del av den i Stockholm den 16 november 1949 ingångna överenskommelsen mellan svenska regeringen och polska regeringen angående ersättning för de svenska intressena i Polen.

Detta tilläggsavtal ersätter artikel 3 i nämnda överenskommelse. De övriga bestämmelserna i överenskommelsen den 16 november 1949 förbliva i kraft, för så vitt de ej ändras genom detta tilläggsavtal.

Article 4

Artikel 4

Le présent Avenant sera soumis à l'approbation des autorités constitutionnellement compétentes de chaque pays. Il entrera en vigueur le jour de l'échange des notes constatant l'accomplissement de cette condition.

Fait à Varsovie le 29 Octobre 1964, en langue française, en double exemplaire.

Pour le Gouvernement
du Royaume de Suède
sous réserve de ratification avec l'assentiment du Riksdag

Erik Kronvall

Pour le Gouvernement de la
République Populaire de Pologne

F. Hofmokl

Detta tilläggsavtal skall för godkännande underställas de konstitutionellt behöriga myndigheterna i vardera landet. Det träder i kraft den dag, då det genom noteväxling konstaterats, att sagda villkor uppfyllts.

Som skedde i Warszawa den 29 oktober 1964 på franska språket i två exemplar.

För konungariket Sveriges regering
under förbehåll för ratifikation med
riksdagens godkännande

Erik Kronvall

För Folkrepubliken Polens regering

F. Hofmokl

Bilaga B

Varsovie, le 29 Octobre 1964

Monsieur l'Ambassadeur,

Me référant à l'Avenant, signé ce jour, à l'Accord entre le Gouvernement polonais et le Gouvernement suédois concernant l'indemnisation des intérêts suédois en Pologne, conclu à Stockholm le 16 novembre 1949, j'ai l'honneur de vous confirmer que nous sommes d'accord à ce que les chiffres préliminaires établis par l'Office Central Suédois de Statistique soient pris comme base de calcul des sommes à payer par le Gouvernement polonais à titre d'indemnisation dont il est question dans l'article premier de l'Avenant susmentionné.

Les paiements polonais effectués sur la base de ces chiffres seront ensuite rectifiés d'après les chiffres définitifs établis par le même Office Central Suédois de Statistique, et la différence éventuelle sera prise en considération lors du paiement effectué l'année suivante.

Veillez agréer, Monsieur l'Ambassadeur, l'assurance de ma très haute considération.

F. Hofmokl

Président de la Délégation Polonaise

Varsovie, le 29 Octobre 1964

Monsieur le Président,

Par lettre en date de ce jour vous avez bien voulu me faire savoir ce qui suit :

« Me référant à l'Avenant, — — — du paiement effectué l'année suivante ».

J'ai l'honneur de vous confirmer mon accord sur ce qui précède.

Veillez agréer, Monsieur le Président, l'assurance de ma très haute considération.

*Erik Kronvall*Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire
de Sa Majesté Le Roi de Suède

Översättning

Warszawa den 29 oktober 1964

Herr Ambassadör,

Åberopande det i dag undertecknade tilläggsavtalet till den i Stockholm den 16 november 1949 ingångna överenskommelsen mellan polska regeringen och svenska regeringen angående ersättning för de svenska intressena i Polen, har jag äran bekräfta vår överenskommelse, att de preliminära siffror, som fastställas av svenska Statistiska centralbyrån, skola läggas till grund för beräkningen av de ersättningsbelopp som skola erläggas av polska regeringen, och varom fråga är i artikel 1 i ovannämnda tilläggsavtal.

De polska betalningar, vilka erlagts på grundval av dessa siffror, skola sedermera justeras i enlighet med de definitiva siffror, vilka fastställas av svenska Statistiska centralbyrån, och den eventuella mellanskillnaden skall beaktas vid den betalning, som erlægges påföljande år.

Mottag, Herr Ambassadör, försäkran om min utmärkta högaktning.

F. Hofmøkl

Ordförande i den polska delegationen

Warszawa den 29 oktober 1964

Herr Ordförande,

I skrivelse denna dag har Ni behagat meddela mig följande:

»Åberopande det i dag — — — påföljande år.»

Jag har äran bekräfta, att jag är överens med Eder om förestående.

Mottag, Herr Ordförande, försäkran om min utmärkta högaktning.

Erik Kronvall

Hans Majestät Konungens av Sverige
utomordentlige och befullmäktigade ambassadör

Bilaga D

Varsovie, le 29 Octobre 1964

Monsieur l'Ambassadeur,

Faisant suite aux échanges de vues qui ont eu lieu entre la délégation polonaise et la délégation suédoise au mois de juillet de cette année, entre autres sur le règlement des obligations d'emprunts polonais émises ou garanties avant la guerre par l'Etat Polonais, libellées en dollars des Etats-Unis et détenues par des personnes physiques ou morales suédoises, j'ai l'honneur de vous confirmer que ces obligations bénéficieront d'un traitement pas moins favorable que celui accordé à de telles obligations détenues par les ressortissants d'autres pays.

Veillez agréer, Monsieur l'Ambassadeur, l'assurance de ma très haute considération.

F. Hofmøkl

Président de la Délégation Polonaise

Varsovie, le 29 Octobre 1964

Monsieur le Président,

Par lettre en date de ce jour vous avez bien voulu me faire savoir ce qui suit :

« Faisant suite aux échanges de vues — — — détenues par les ressortissants d'autres pays ».

J'ai l'honneur de vous confirmer que j'ai pris note de ce qui précède, en rappelant, qu'il a été entendu entre les deux délégations que le Gouvernement suédois aura toujours le droit de demander l'ouverture de nouvelles discussions à ce sujet, s'il le trouve nécessaire.

Veillez agréer, Monsieur le Président, l'assurance de ma très haute considération.

Erik Kronvall

Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire de
Sa Majesté le Roi de Suède

(Översättning)

Warszawa den 29 oktober 1964

Herr Ambassadör,

Under hänvisning till det utbyte av synpunkter, vilket ägt rum i juli månad innevarande år mellan den polska delegationen och den svenska delegationen bland annat angående en uppgörelse beträffande obligationer avseende polska lån, vilka utfärdats eller garanterats före kriget av polska staten och vilka äro utställda i amerikanska dollars samt innehavas av svenska fysiska eller juridiska personer, har jag äran bekräfta, att dessa obligationer skola åtnjuta en behandling, vilken icke är mindre förmånlig än den, som tillkommer sådana obligationer, vilka innehavas av medborgare i andra länder.

Mottag, Herr Ambassadör, försäkran om min utmärkta högaktning.

F. Hofmøkl

Ordförande i den polska delegationen

Warszawa den 29 oktober 1964

Herr Ordförande,

I skrivelse denna dag har Ni behagat meddela mig följande:

»Under hänvisning till — — — i andra länder.»

Jag har äran bekräfta, att jag har uppmärksammat förestående, och får erinra om, att de två delegationerna äro överens om, att svenska regeringen alltid skall ha rätt att begära inledandet av nya diskussioner i detta ämne, om den så finner erforderligt.

Mottag, Herr Ordförande, försäkran om min utmärkta högaktning.

Erik Kronvall

Hans Majestät Konungens av Sverige
utomordentlige och befullmäktigade ambassadör